

Arrest

nr. 209 927 van 24 september 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. NEERINCKX
Akkerstraat 1
9140 TEMSE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 21 september 2018 heeft ingediend (bij faxpost) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 4 september 2018 tot weigering van de aanvraag tot verlenging van het tijdelijk verblijf op grond van de artikelen 9*bis* en 13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 september 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 september 2018.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. NEERINCKX die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Betreffende de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

Naar luid van artikel 39/82, §4, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), staat de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid open ten aanzien van *“een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is.”*

Op 4 september 2018 nam de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging een beslissing houdende weigering van de aanvraag tot verlenging van het tijdelijk verblijf op grond van de artikelen 9bis en 13 van Vreemdelingenwet.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker niet op het Belgisch grondgebied verblijft, maar *“wenst terug te keren”* naar België om zijn vriendin te vervoegen. Uit het verzoekschrift blijkt tevens dat verzoeker tewerkgesteld is als voetballer in Israël, en daar sinds een jaar verblijft en hij en zijn vriendin regelmatig op en neer reizen om mekaar te ontmoeten.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan echter slechts vaststellen dat de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid niet gericht is tegen een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel in de zin van artikel 39/82, §4, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Het verzoek is derhalve onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig september tweeduizend achttien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. S. KEGELS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. KEGELS

M.-C. GOETHALS